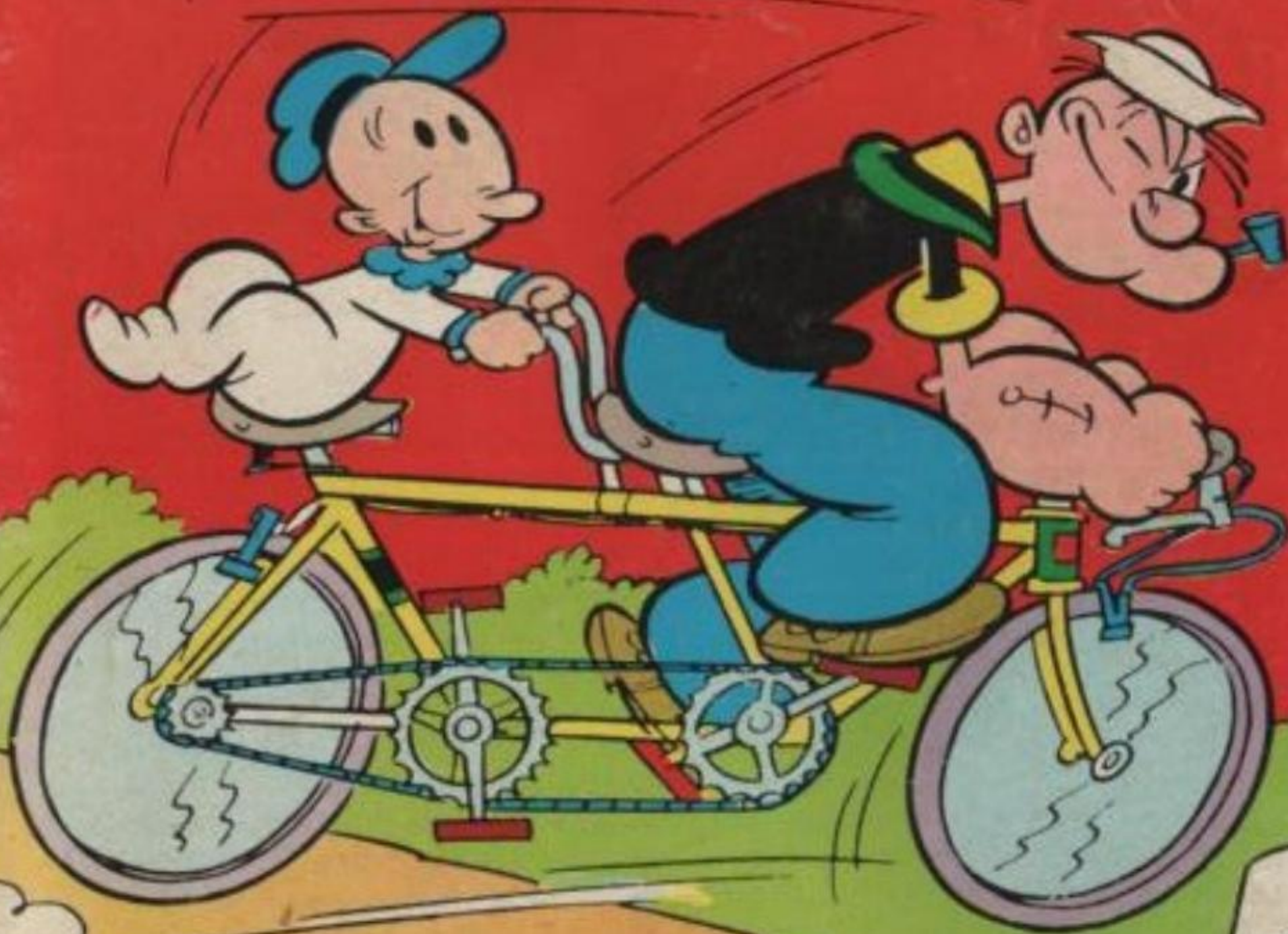

ΠΟΠΑΪ

ΜΕ ΦΙΓΟΥΡΕΣ
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ
ΠΟΠΑΪ-ΜΠΑΝΝΥ

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»**

Ο άπιαστος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμπατο ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 180 - ΔΡΧ. 7 - 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976

ΕΚΔΟΣΗ: ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ Ε. Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1γ, Β' ΟΡΟΦΟΣ, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΑΧ. ΤΟΜ. 135
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 638.668, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ - ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ -
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ (ΚΕΝΤΡΟΝ) 638.842 ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ 359.506
ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΙΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ, 1c ΛΥΚΑΒΙΤΤΟΥ STREET, ATHENS T. 135

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΤΗΣΙΕΣ (32 ΤΕΥΧΗ) ΔΡΧ. 160, ΕΞΑΜΗΝΕΣ ΔΡΧ. 80 (ΕΙΣΩΤΕΡΙΚΟΥ)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ - ΕΚΔΟΤΕΣ: Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - Κ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ 4
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ 4, ΑΘΗΝΑΙ, Τ. Τ. 706

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΜΠΙΛΕΝ, ΤΟΥ ΦΑΡ
ΟΥΕΙΤ. ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ ΕΧΕΙ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ, 1938!

ΑΥΤΟ ΤΟ
ΓΡΑΜΜΑ ΤΑ-
ΣΙΔΕΥΕ ΠΕΡΙ-
ΠΟΥ 37
ΧΡΟΝΙΑ

Ο ΣΕΡΙΦΗΣ ΤΟΥ ΑΜΠΙΛΕΝ, ΜΕ ΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΒΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΓΟΥΛΟΥ:

ΔΕΝ ΘΥΜΑΜΑΙ ΝΑΧΑ ΠΟΤΕ ΚΑΝΕΝΑΝ...

...ΜΑ ΤΟΤΕ ΗΣΙΟΥΝΑ ΣΤΙΣ ΦΑΙΣΚΕΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΥΜΑΣΑΙ!

Ο ΣΕΡΙΦΗΣ ΤΟΥ ΑΜΠΙΛΕΝ, ΙΣΤΙ ΜΟΥ ΔΕΙΞΗ ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

ΕΓΩ ΒΗΚΑ ΣΕΡΙΦΗΣ ΠΡΙΝ ΛΙΓΟ ΚΑΙΡΟ:

ΤΟ ΒΛΕΠΩ!

ΣΤΑ 1938, ΣΕΡΙΦΗΣ ΣΤΟ ΑΜΠΙΛΕΝ ΗΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΜΑΚ ΤΟΝΤ!

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕ ΝΑ ΤΟΝ ΒΡΩ;

ΣΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑ - ΘΕΙΟ! ΕΙΝΑΙ ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΩ!...

ΚΑΙ Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΑΜΟΙΡΟΥ ΘΕΙΟΥ ΜΟΥ;

ΑΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΚΑΛΑ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΝΑΙ ΣΤΗ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΗΣ ΚΟΛΑΤΙΕΣ!

ΔΗΛΑΔΗ, ΠΙΟ ΒΑΘΕΙΑ ΑΚΟΜΑ, Ε;

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙ! Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΗΣ ΚΟΛΑΤΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ 40 ΜΙΛΙΑ ΑΠΟ ΔΕ, ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ!

ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΕΒΡΙΣΚΑΝ ΕΚΕΙ ΧΡΥΣΙΑΦΙ!

ΙΣΤΙ ΛΟΙΠΟΝ Ο ΘΕΙΟΣ ΓΟΥΛΟΥ ΝΑ ΜΟΥ ΑΦΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕΝΑ ΧΡΥΣΙΟΥΧΕΙΟ!

ΘΑΝΑΙ ΟΜΩΣ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΗΣΙ ΧΡΥΣΙΑΦΙ!...

Η ΕΛΠΙΔΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΕΤΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΩΝ Κ' ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ

ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ ΛΟΙΠΟΝ!

ΑΦΗΤΕ ΤΗ ΚΑΥΜΕΝΗ ΤΗ ΘΕΙΑ, ΝΑ ΨΑΧΝΗ
ΜΕ ΤΗΝ ΗΙΥΧΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ!
ΑΦΗΤΕ ΤΗ ΝΑ ΖΗ ΜΕ ΤΗ
ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ΟΤΙ
ΚΑΠΟΤΕ ΘΑ
ΤΟΝ ΒΡΗ!

ΤΙ ΒΑΛΑΤΕ ΤΑ ΚΛΑ-
ΜΑΤΑ ΤΩΡΑ!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΗΤΑΝ
ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ!

ΠΑΜΕ ΝΑ
ΦΥΓΟΥΜΕ ΝΓΚΕ!
ΝΓΚΕ!...

ΑΙ ΤΗΝ ΑΦΗ-
ΣΟΥΜΕ ΗΙΥΧΗ
ΤΗ ΚΑΚΟΜΟΙΡΑ!

ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑ-
ΛΑ ΠΑΙΔΙΑ!

ΘΕΙΑ! ΘΕΙΑ! ΟΙΛΗΤΕΙ
ΕΦΥΓΑΝ! ΘΑ Τ' ΑΦΗ-
ΣΟΥΝ ΤΩΡΑ ΗΙΥΧΗ!

ΕΙΣ, ΘΑ ΜΕ ΒΟΗ-
ΘΗΣΗ ΝΑ ΒΡΩ
ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ!

ΤΟ ΒΡΗΚΑ ΚΙ' ΟΛΑΙ,
ΘΕΙΑ!

ΟΤΑΝ ΦΟΡΕΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΤΟΜΑΡΙ ΤΗΣ ΓΕΛΑΔΑΣ, ΑΜΕ-
ΙΣΤΙ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΟΤΙ ΗΤΑΝ
ΒΑΡΥ!

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ
ΗΤΑΝ ΚΡΥΜΜΕΝΟ
ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ!

ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΑΤΗ
ΓΟΥΤΛΥ!

ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΟΥ!
ΟΛΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ!
ΔΙΚΟ ΜΟΥ!

ΒΕΒΑΙΑ!
ΟΛΟ ΔΙΚΟ
ΤΟΥ!

ΕΙΤ' ΚΟΙΤΑ ΤΙ ΒΡΗΚΑ ΚΑ-
ΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΕΒΒΑ-
ΤΙ!...

ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΑΛ-
ΜΠΟΥΜ ΜΕ ΦΩ-
ΤΟΓΡΑΦΙΕΙ!

ΗΤΑΝ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ
ΓΟΥΤΛΥ!

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΩ-
ΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ
ΘΕΙΟΥ ΓΟΥΤΛΥ, ΣΕ
ΗΛΙΚΙΑ 80 ΧΡΟ-
ΝΩΝ!

ΚΙ' ΕΛΕΙΤΑΙ!

... ΙΚΟΤΕΡΙΑ ΛΟΙΠΟΝ ΕΝΑ ΛΗΙΣΤΗ, ΚΑΙ ΟΜΟΙ ΠΙΣΤΕΨΑΝ ΠΟΣ ΗΜΟΥΝΑ ΕΓΩ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΘΑΨΑ ΣΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ. ΕΤΣΙ ΜΕ ΘΕΩΡΟΥΣΑΝ ΝΕΚΡΟ...

ΚΑΤΟΠΙΝ ΝΤΥΘΗΚΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΙ' ΗΡΘΑ ΣΤΗ ΚΑΛΥΒΑ ΚΙ' ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ ΨΑΧΝΩ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ ΓΟΥΤΛΥ...

... ΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΟΜΩΣ ΤΟΥ ΛΗΙΣΤΗ ΜΕ ΜΥΡΙΣΤΗΚΑΝ ΟΤΙ ΕΨΑΧΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ!

... ΚΙ' ΕΤΣΙ, ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ, ΑΡΧΙΣΕ ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΤΑΙΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΜΟΥ

... ΤΩΡΑ ΟΜΩΣ, ΟΙ ΚΟΡΟΙ ΜΟΥ, ΣΚΕΦΤΗΚΑΝ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

ΝΑΙ, Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ ΤΟ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΙΑ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΘΑ ΤΟ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΙΩΝΜΕ ΕΜΕΙΣ!

ΟΙ ΛΗΙΣΤΕΣ!

ΠΙΣΤΕΨΕΙΣ ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΤΙ ΣΥΓΚΙΝΗΘΗΚΑΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΙΑ ΣΟΥ!

ΕΙΣΑΙΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΙΟ ΑΚΑΡΔΟΙ!

ΕΜΕΙΣ ΛΥΠΟΜΑΣΤΕ ΜΟΝΟ ΤΙΣ ΓΕΛΑΔΕΣ!

ΤΟΤΕ, ΔΗΛΑΔΗ, ΔΕΝ ΣΥΓΚΙΝΗΣΤΕ ΜΕ ΤΙΠΟΤ' ΑΛΛΟ!

ΟΧΙ! ΚΙ' ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΠΕΘΑΝΗΣ!

ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΘΑ ΣΙΣ ΑΦΗΙΣ!

ΓΚΝΑΜ!

ΤΕΣΤ

ΜΕ ΠΟΙΑ ΣΕΙΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΜΠΟΥΝ ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΚΙΤΣΑ ΓΙΑ
ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ ΣΤΟ 'Α' ΠΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ?

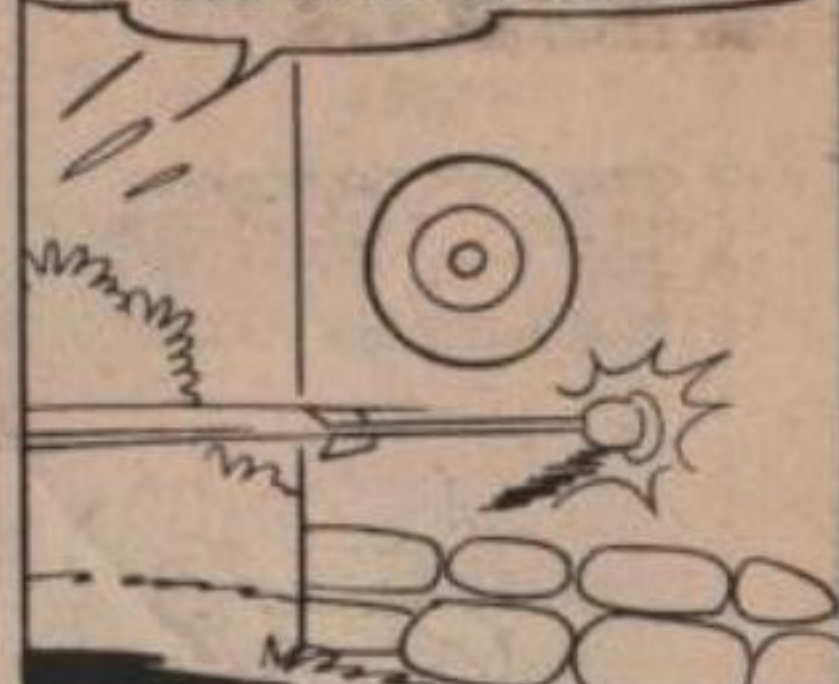

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

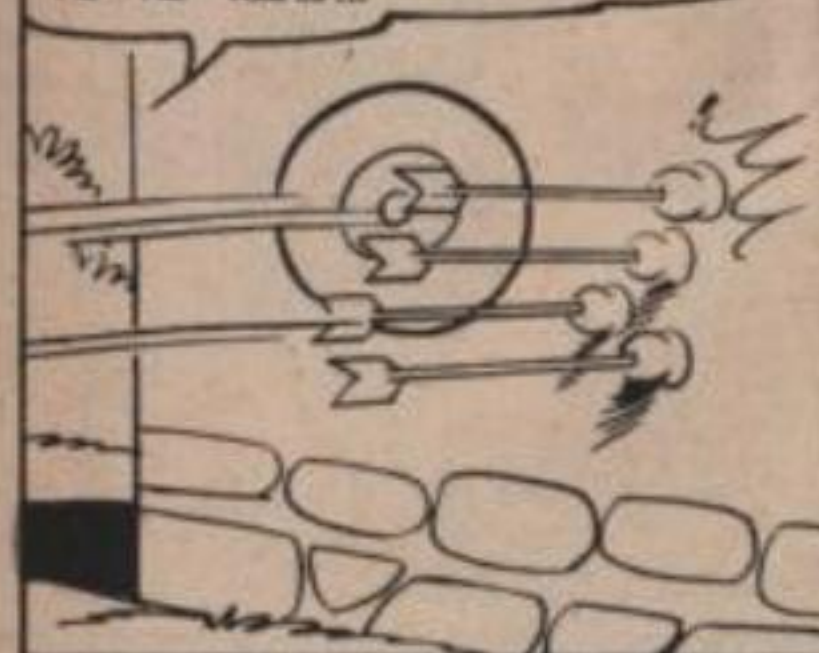
ΘΕΛΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΣΚΟΠΟ-
ΒΟΛΗ!

ΑΚΚ! ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΕΛΟΣ ΠΗ-
ΓΕ ΜΑΚΡΥΝ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΟΧΟ!

ΜΑ ΤΟ ΧΙΛΙΑ ΜΟΙΜΠΕΡΟΝ!
ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΤΑΡ-
ΤΟ ΤΟ ΙΔΙΟ!

ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΡΕΙ ΚΑΛΑ!

ΤΣΑΡΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑ! ΕΣΤΙΡΕΑ
ΤΟ ΣΤΟΧΟ ΣΕ ΛΑΘΟΣ ΣΗ-
ΜΕΙΟ!

ΕΔΩ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΟ ΦΤΙΑ-
ΞΩ! ΧΕ! ΧΕ!...

ΤΕΛΟΣ

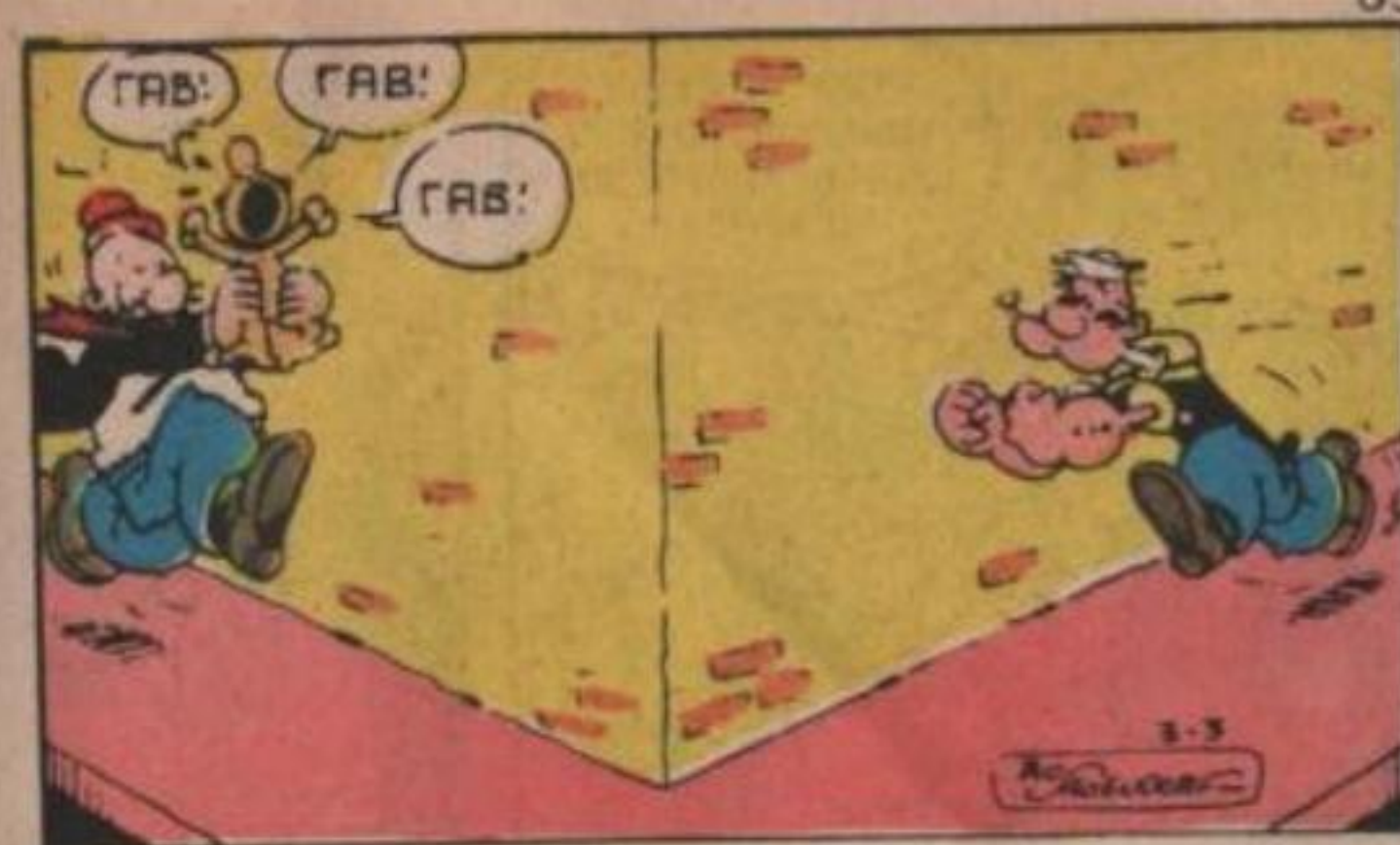

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 36

ΓΑΒ!
ΓΑΒ! ΓΑΒ!
ΓΑΒ! ΓΑΒ!
ΓΑΒ-ΓΑΒ!

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕ ΝΑ ΞΕΧΑΣΕ ΟΤΙ ΣΤΗ ΓΗ ΠΑΤΟΥΝΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ!

ΕΝΑ ΕΞΥΠΝΟ ΣΚΥΛΙ

ΤΑ ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΑ

Κ ΑΠΟΤΕ, στά παλιά τὰ χρόνια, ήταν ένας άρχοντας, πού είχε τρία παιδιά, αγόρια και τὰ τρία. Μιά μέρα τὰ κάλεσε κοντά του και τούς είπε:

— Παιδιά μου, ήρθε ο καιρός πιά νά παντρευτήτε. Γι' αὐτό αὐριο κιόλας, θ' ανεβήτε στ' αλογά σας και θά φύγετε!

— Και πού θά πάμε, πατέρα; ρωτοῦν μέ μιὰ φωνή και τὰ τρία τ' άρχοντόπουλα.

— Ὁ μεγαλύτερος από σάς, θά τραβήξη κατὰ τὸ βουνό, ὁ μεσαῖος θά πάη κατὰ τὸ νοτιά και ὁ τρίτος και μικρότερος, θά πάη κατὰ τὴν Ἀνατολή! Ἔτσι θά βρῆτε κάποτε τὴν τύχη σας και οἱ τρεῖς. Κι' ὅποια κοπέλα ἀγαπήσετε και σάς ἀγαπήσει κι' αὐτή, κείνη θά παντρευτήτε! Σύμφωνα, παιδιά μου.

— Σύμφωνα πατέρα!..

Τὴν ἄλλη μέρα, πρωί-πρωί, ξεκίνησαν κι' οἱ τρεῖς μαζί. Τὸ πρῶτο τ' άρχοντόπουλο, κάλ-

παζε μερόνυχτα πάνω στ' αλογό του, πηγαίνοντας βορεινά. Στὸ τέλος, ἔφτασε σὲ μιὰ παραμυθένια πολιτεία. Περνώντας μπροστά από τὸ παλάτι τοῦ άρχοντα τῆς πολιτείας τούτης, βλέπει τὴν μονάκριβη και πεντάμορφη άρχοντοπούλα τοῦ τόπου. Τοῦ άρεσε τόσο πολύ, πού ἀμέσως τὴν ζήτησε γιὰ γυναῖκα του. Κι' ἐπειδὴ κι' αὐτῆς τῆς άρεσε πολύ τ' άρχοντόπουλο, άρραβωνιαστήκανε! Κι' ἔπειτα από λίγο καιρό, παντρεύτηκαν.

Τὸ δεύτερο τ' άρχοντόπουλο, πηγαίνοντας νότια, ἔτρεχε μέρα και νύχτα καβάλλα στ' αλογό του.

Μιά μέρα, νυχτώθηκε πάνω σὲ μιὰ ψηλὴ βουνοκορφή, ἔξω από ἕνα ψηλό κι' ἀπλησίαστο κάστρο. Γιατί, γύρω-γύρω, ἔξω από τὸ κάστρο αὐτό, περιφέρονταν κάτι λιοντάρια, πού δὲν ἄφιναν κανένα νά πλησιάσει!

Σὰν βλέπουν τ' άρχοντόπουλο, τὰ λιοντάρια αὐτά, ὀρмоῦν,

δλα μαζί, για να τὸ κατασπαράξουν. Προφταίνει, ὅμως, τ' ἀρχοντόπουλο, ἀνεβαίνει πάνω σ' ἓνα πανύψηλο δέντρο καὶ φωνάζει στ' ἀλογό του:

— Γρήγορα, ἀλογάκι μου. Τρέξε νὰ γλυτώσης! Τὸν δρόμο πού ἤρθαμε τὸν ξέρεις. Ξαναγύρνα στὸ παλάτι μας!

Καὶ πραγματικά, τ' ὄλογο, πού καταλάβαινε τὸν κύρη του, τρέχει, γλυτώνει καὶ ξαναπαίρνει τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

Περιτριγυρίζουν, τότε, μὲ μουγκρητὰ τὰ λιοντάρια τὸ δέντρο, ὅπου εἶχε σκαρφαλώσει τ' ἀρχοντόπουλο, καὶ κάθονται στὶς ρίζες του.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, τ' ἀρχοντόπουλο, ἀκούει ἀπὸ τὸ κάστρο μιὰ δροσερή, ὁμορφὴ, κοριτσιίστικη φωνή, νὰ τραγουδᾷ μελωδικὰ κι' ὠραῖα. Κυττάζει καλύτερα μέσα στὸ ἀχνὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ καὶ βλέπει τὴν πυργοδέσποινα τοῦ κάστρου, μιὰ νέα, ὁμορφὴ σὰν τὸν ἥλιο, νὰ στέκεται ψηλὰ σ' ἓνα παράθυρο. Τῆς φωνάζει, τότε, τ' ἀρχοντόπουλο καὶ τῆς λέει:

— Καλὴ μου, ἀρχόντισσα, πού τραγουδᾷς τόσο μαγευτικά, πές μου, πῶς θὰ κατέβω ἀπὸ τοῦτο τὸ δέντρο, δίχως νὰ μὲ φάνε τὰ λιοντάρια;

Κυττάζει καλύτερα ἀπ' τὸν πύργο τῆς τότε ἡ κοπέλα, βλέπει τὸ παλικάρι σκαρφαλωμένο πάνω στὸ δέντρο καὶ σκάει στὰ γέλια. Μετὰ τοῦ λέει:

— Ἀνέβα πιὸ ψηλά, στὴν κορυφή τοῦ δέντρου, παλικάρι μου. Ἐκεῖ θὰ βρῆς νὰ κάθεται ἓναν αἰτό. Πιάσου γερὰ ἀπὸ τὰ νυχοπόδαρά του, κι' αὐτὸς ἀμέσως θὰ πετάξῃ καὶ θὰ σὲ φέρῃ κοντά μου, για νὰ μ' ἐλευθερώσης!

Πραγματικά, ἀνεβαίνει τὸ παιδί καὶ βρίσκει τὸν αἰτό νὰ εἶναι καθισμένος στὴν κορ-

φή τοῦ δέντρου. Πιάνεται, τότε, γερὰ ἀπ' τὰ νυχοπόδαρά του, κι' εὐθὺς ὁ αἰτὸς πετᾷ, καὶ πηγαίνει κι' ἀφίνει τ' ἀρχοντόπουλο, πάνω στὸ παράθυρο τῆς πεντάμορφης πυργοδέσποινας.

— Πάμε νὰ φύγουμε γρήγορα, παλικάρι μου, ἀπὸ δῶ! τοῦ λέει αὐτῇ. Σὲ τοῦτο τὸν πύργο, μ' ἔχει φυλακισμένη ὁ κακὸς ἀρχοντας τοῦ τόπου, ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ τὸν παντρευτῶ!

Δίχως νὰ χάσουν καιρὸ τότε, τ' ἀρχοντόπουλο καὶ ἡ πεντάμορφη, ἀνεβαίνουν πάνω στὸν αἰτό, πού τοὺς περίμενε. Πετᾷ αὐτὸς, καὶ κατὰ τὰ ξημερώματα, τοὺς πηγαίνει στὸ παλάτι τ' ἀρχοντόπουλου.

Ἔτσι, καὶ τὸ δεύτερο τ' ἀρχοντόπουλο, παντρεύτηκε τὴν ἄλλῃ μέρα τὴν πεντάμορφή του καὶ νοικοκυρεύτηκε.

*

Τὸ τρίτο τ' ἀρχοντόπουλο, βάδιζε κι' ὅλο βάδιζε κατὰ τὴν Ἀνατολή, μὰ καμμιά κοπέλα δὲν ἀπάντησε πουθενά.

Ἔνα πρωί, ὅπως περνοῦσε ἀπὸ μιὰ ψηλὴ καὶ ἄγρια χαράδρα, ἀκούει κλάματα καὶ μοιρολόγια μέσα ἀπὸ μιὰ σπηλιά. Ἀμέσως τὸ παλικάρι σκαρφαλώνει ὡς τὴ σπηλιά αὐτὴ καὶ μπαίνει μέσα, για νὰ δῇ τί συμβαίνει. Βρίσκει, τότε, ἐκεῖ ἓνα ἀντρώγυνο, ἀρχοντικὰ ντυμένο, νὰ κλαίῃ καὶ νὰ χτυπιέται.

— Τί εἶναι; Τί πάθατε; Μήπως μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω; τοὺς ρωτᾷ τ' ἀρχοντόπουλο.

Τοῦ ἀποκρίνεται τότε ἡ γυναίκα καὶ τοῦ λέει:

— Ἀχ, παιδάκι μου! Εἴμαστε ἀρχοντες στὸν τόπο μας. Κι' εἴχαμε μιὰ κόρη. Μιὰ μέρα, ὅμως, κακομίλησε ἡ κόρη μας σὲ μένα, τὴν μητέρα τῆς. Κι' ἐγὼ θύμωσα. Καὶ δίχως νὰ

τὸ καλοσκεφθῶ, τὴν καταράστηκα νὰ γίνῃ βατράχι!

— Ἔ, καὶ ὕστερα; ρώτησε τὸ ἀρχοντόπουλο.

Μὰ ἡ γυναίκα δὲν μπορούσε νὰ μιλήσῃ, γιατί τὴν ἐπνιγαν οἱ λυγμοί. Συνέχισε τότε ὁ ἀνδρας νὰ μιλάῃ, ἀντὶ για τὴν γυναίκα του, καὶ εἶπε:

— Ἔ, ἀμέσως τότε ἡ κόρη μας ἡ πολυαγαπημένη καὶ μοσχαναθρεμμένη, ἐγινε βατράχινα! Ἐκεῖ δᾷ, μπροστά μας! Πήδησε, τσὸπ-τσὸπ, καὶ πῆγε κι' ἔπεσε μέσα σὲ κεῖνη κεῖ κάτω τὴ λιμνούλα, καὶ κάθῃσε μαζί μὲ τ' ἄλλα τὰ βατράχια! Ἀπὸ τότε, ἐγὼ καὶ ἡ γυναίκα μου, κοντεύουμε νὰ τρελλαθοῦμε ἀπὸ τὴν λύπη μας. Ἀφήσαμε τὰ παλάτια μας, τὰ πλούτη καὶ τὶς δόξες μας, κι' ἤρθαμε καὶ γίναμε ἐρημίτες ἐδῶ πάνω!

— Ἀχ! Εἴμαστε ἀπαρηγόρητοι, γιατί ἡ κόρη μας ἦταν ἡ μόνη μας ἐλπίδα, τὸ μόνο μας στήριγμα καὶ ἡ μόνη μας παρηγοριά. Γι' αὐτὸ συνέχεια, ἀπὸ κεῖνη τὴν ἡμέρα, κλαίμε καὶ μοιρολογᾷμε, πρόσθεσε καὶ ἡ γυναίκα.

— Καὶ δὲν κάνατε τίποτα για νὰ τὸ σώσετε καὶ νὰ ξανακάνετε πάλι ἀνθρώπο τὸ κορίτσι σας;

— Ἀν κάναμε, λέει! Ρωτήσαμε ὅλους τοὺς σοφοὺς κι' ὅλους τοὺς μάγους τῆς Γῆς καὶ τῆς Οἰκουμένης, πρὶν ἔρθουμε σὲ τούτη τὴν σπηλιά, ἀποκρίνεται ὁ ἀνδρας.

— Καὶ τί σᾶς εἶπαν;

— Δὲν μᾶς εἶπαν τίποτε! Μονάχα ἓνας σοφός, εἶπε κάποτε, πῶς θὰ ξαναγίνῃ ἀνθρώπος, ὅπως ἦταν ἡ κόρη μας, μονάχα ἂν βρεθῇ ἓνα ἀρχοντόπουλο, ἀπὸ ἄλλο τόπο, καὶ τὴν παντρευτῇ, ἔτσι ὅπως εἶναι βατράχινα! εἶπε ὁ ἀνδρας.

Καὶ ἡ γυναίκα του πρόσθεσε:

— Ἀλλοίμονο, ὅμως, κανένα ἀρχοντόπουλο δὲν βρέθηκε, ὡς τώρα, νὰ θέλῃ νὰ παντρευτῇ μιὰ βατράχινα!

— Τὴν παντρεύομαι ἐγὼ! φώναξε ἀμέσως τὸ παλικάρι. Εἶμαι ἀρχοντόπουλο ἀπὸ μακρινὸ τόπο!

Μιὰ καὶ δυό, τότε, ὅλοι μαζί, κατέβηκαν ἀπὸ τὴν σπηλιά καὶ πῆγαν στὴν ἀπέναντι λιμνούλα. Ἐκεῖ φώναξαν τὴν βατράχινα τους. Καὶ μόλις αὐτὴ ἤρθε, ὁ πατέρας τῆς τὴν ἔβαλε στὴν... τσέπη του.

Ἀμέσως ἔπειτα πῆγανε στὸ παλάτι καὶ πάντρεψαν τ' ἀρχοντόπουλο μὲ τὴν βατράχινα!

Ὅλοι ἀπόρησαν μ' αὐτὸν τὸν παράξενο γάμο. Ὅμως, ἡ βατράχινα, μόλις τέλειωσαν τὰ στεφανώματα, ἐγινε μὲ μιὰς, μιὰ τόσο ὠραία κοπέλα, πού ἔλαμψε ὅλος ὁ τόπος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά τῆς.

Ἔτσι, καὶ τὰ τρία ἐκεῖνα ἀρχοντόπουλα, παντρεύτηκαν καὶ νοικοκυρεύτηκαν, ὅπως τὸ θέλησε ὁ πατέρας τους, κι' ἀπὸ τότε, πέρασαν αὐτὰ καλὰ καὶ μεῖς καλύτερα.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Μύκητες στὸ πετρέλαιο

Οἱ ἐπιστήμονες τοῦ πανεπιστημίου τῆς Γεωργίας (ΕΣΣΔ) ἀνεκάλυψαν μικροσκοπικοὺς μύκητες πού ζοῦν καὶ ἀναπτύσσονται μέσα στὸ πετρέλαιο, καθὼς καὶ θαλάσσια βακτηρίδια, πού τρέφονται ἀπὸ τὸ πετρέλαιο.

Οἱ μικροοργανισμοὶ αὗτοὶ θὰ μπορούσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν για τὸν «καθαρισμὸ» τῆς θάλασσας ἀπὸ τὶς κηλίδες τοῦ πετρελαίου, πού τὴν ρυπαίνουν.

ΕΚΕΙ, στις εκβολές του Νέβα στην βορειοδυτική Ρωσία, δεν υπήρχαν ως τις αρχές του 18ου αιώνα, παρά λίγα χωριά ψαρόδων και πολλά έλη, γεμάτα λουναούρα. Μιά μέρα, όμως, κάπου στα 1703, επισκεύθηκε το μέρη εκείνα ένας μεγαλειόδοτος και διορατικός τσάρος, ο Πέτρος ο Μέγας, και δρῆκε τὸν

Ἡ Βενετία τοῦ Βορρά

ΛΕΝΙΓΚΡΑΝΤ

τόπο κατάλληλο γιὰ ένα καλὸ φρούριο, πού θά σταματούσε κάθε ἀπειλή γιὰ τὴν ἀπεραντὴ αὐτοκρατορία του, ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτῆς. Ἐξυγιάνθηκε ἡ περιοχή, χτίσθηκε τὸ φρούριο καὶ μαζί μ' αὐτό — γιὰ νὰ δοθῇ περισσότερη ἐμφασιὶ στὸ ἔργο — καὶ ἕνα ἀνάκτορο γιὰ τὸν τσάρο, ἀπὸ πηγαινέ οὗτος καὶ περνοῦσε μερικὲς ἐβδομάδες τὸ χρόνο. Ἦταν δηλαδὴ, κάτι ἀνάλογο μὲ τὸ Κρεμλίνο τῆς Μόσχας.

Ὅμως, τὰ σχέδια τοῦ Πέτρου Α' δὲν σταμάτησαν ἐδῶ. Ἐκρίνε διὰ τοῦ χρειάζεσθαι μιὰ πρωτεύουσα πού νὰ θριαυόταν πιά κοντὰ στὴν Εὐρώπη, τὴν ὁποία προσπαθοῦσε νὰ μιμηθῇ, μεταφυτεύοντας, μὲ τὰ περίφημα μυστικὰ τοξείδια του ἐκεῖ, κάθε πρόσοψή της στὴ Ρωσία. Ἔτσι, μετέφερε τὴν πρωτεύουσα τοῦ κράτους του ἀπὸ τὴ Μόσχα στὴ νέα πόλι, πού ἀρχισε τότε νὰ χτίζεται καὶ πού ὠνομάσθηκε Πετρούπολις.

Σήμερα, ἡ Πετρούπολις — Ἁγία Πετρούπολις τὴν ἔχουν ὅλα τὰ παλιὰ λεξικά — ἔχει ἀλλάξει ὄνομα. Πήρε τὸ ὄνομα ἑνὸς ἄλλου ἱστορικοῦ προσώπου τῆς ρωσικῆς ἱστορίας τῶν νεωτέρων χρόνων, τὴν λέγεται Λένινγκραντ (Λενινούπολις) καὶ εἶναι μιὰ μεγάλη πόλις 4.000.000 κατοίκων, ἡ δεύτερη, μετὰ τὴ Μόσχα, τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

Εἶπαν τὴν Πετρούπολι (ἡ τὸ Λένινγκραντ) Βενετία τοῦ Βορρά. Καὶ πραγματικὸ εἶναι κτισμένη πάνω σὲ ἑκατὸ νησιά πού χωρίζονται ἀπὸ τίς διάφορες διακλαδώσεις τοῦ Νέβα. Εἶναι μιὰ πόλι μὲ ἀπειρὴ γραφικότητα μὲ τίς διωρυγες καὶ τὰ γαφύρια της, μὲ τὰ ἐπιδληκτικὰ της κτίρια καὶ τὰ μνημεῖα της. Μιὰ ἀληθινὰ Πόλι-Μνημεῖο, ὅπως τὴν εἶπε κάποιος Γάλλος συγγραφέας.

Απὸ ἱστορικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀποψι, ἡ Πετρούπολις, ὑπῆρξε καὶ εἶναι ἴσως ἀκόμη, ἡ μόνη μεγάλη πόλι τῆς Εὐρώπης, πού δὲν ἔχει κανένα ἀπουδαῖο μνημεῖο μεταγενέστερο τοῦ 18ου αἰώνα.

μέσω σὲ τόσο λίγα χρόνια, τόσο ἱστορικὴ, πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ σημασία. Ἐπὶ δύο καὶ πλέον αἰῶνες, ἀπὸ τὴν ἱδρυσὶ της, ἡ Πετρούπολις δὲν ἔπαυε νὰ μεγαλώνει, ν' ἀνανεώνεται, νὰ ἀμορφαίνει. Λένε διὰ αὐτὴ ἡ ἐκπληκτικὴ ἀνάπτυξί της, ὁφείλεται στὸ ἥλιο κλίμα της, πού μοιάζει πολὺ μὲ τὸ κλίμα τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς. Πολλοὶ Μοσχοδίτες εἶχαν ἐγκαταλείψει τὴν τότε πρωτεύουσα καὶ πῆγαν νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴ νέα πόλι γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο. Καὶ μαζί μ' αὐτοὺς καὶ ἡ αὐτοκρατορία τῆς ἐποχῆς.

Καὶ ὡστόσο, τὸ Λένινγκραντ, θρίσκειται, γεωγραφικῶς, σὲ πλάτος ὑπονοητικό. Κάθε χρόνο δέ, ἐπὶ ἕνα περίπου μῆνα, ἀπὸ τίς 5 Ἰουνίου ὡς τίς 5 Ἰουλίου, δὲν νυχτώνει στὴν πόλι. Ἀντὶ τῆς νύχτας, ἀπλώνεται ἕνα λευκὸ φῶς μὲ χλωμὸ ἀπαλό φῶς, πού προοιῶζει στὴν ὁμορφὴ πολιτεία μιὰ ὀψι μαγευτικὴ.

Μετὰ τὴν ρωσικὴ ἐπανάστασι (Ὀκτώβριος τοῦ 1917), ἡ Πετρούπολις, πού ὅπως εἶπαμε, μετωνομάσθηκε σὲ Λένινγκραντ, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως, δὲν ἔχασε τίποτα ἀπὸ τὴν παλιὰ, αὐτοκρατορικὴ τῆς λάμψη. Ἀνέπαφα καὶ περιποιημένα μένουν, παρὸ τοὺς γερμανικοὺς βομβαρδισμοὺς τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τὰ ἱστορικὰ της κτίρια, τὰ μνημεῖα της, οἱ ἐκκλησίαις της. Κι' ἀνάμεσα σ' αὐτά, τὸ ἐπιδληκτικὸ φρούριο Πετροπαυλόφσκ (τῶν Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου), ὁ θαυμάσιος καθεδρικός ναός, ἔργο σὲ ρυθμὸ μπαρόκ τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχιτέκτονος Τρεταίνι (1713 — 1721), μὲ τὸ καταπληκτικὸ του κομπαναριό, τοῦ ὁποῦ τοῦ θέλος μόνο τῆς κορυφῆς, φθάνει σὲ ὕψος ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων.

Ἀλλὰ, ἐκεῖνο πού ἀφίνει ὄψωνο τὸν ἐπισκέπτη μπροστὰ στὸν πλοῦτό του, εἶναι τὸ περίφημο Ἐρμιτάζ, τὸ μεγαλύτερο μουσεῖο τοῦ κόσμου, γεμάτο ἀπὸ ἀμύθητους θησαυροὺς τέχνης.

* *

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΘΗΡΑΜΑ

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕ
ΝΑ ΠΑΗ ΓΙΑ ΚΥΝΗΓΙ...

ΛΕΝΕ ΟΤΙ ΕΔΩ ΕΧΕΙ
ΠΕΤΡΟΦΕΙ !
ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ!

ΘΑ ΚΑΝΩ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ
ΔΑΣΟΣ!... ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΝΑ
ΒΡΩ. ΛΑΓΟ;

ΑΧ! ΠΑΛΙ ΙΦΑΙ-
ΡΑ! ΕΙΝΑΙ ΠΟ-
ΛΥ ΕΠΙΚΙΝ-
ΔΥΝΑ ΕΔΩ.
ΟΥΦ!

ΕΠ! ΜΑ ΑΥΤΗ
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΙ ΦΑ-
ΤΙΑΝΟΣ!

ΘΑ ΤΟΝ ΧΤΥΠΗΣΕ ΚΑΝΕΝΑΣ
ΚΥΝΗΓΟΣ... ΔΡΟΜΟΟΟ... ΤΙ
ΚΑΛΑ!

ΠΙΑΣΤΟΝ, ΜΠΟΜΠΥ! ΠΗ-
ΓΑΙΝΕ ΝΑ ΦΕΡΗΣ ΤΟΝ
ΦΑΤΙΑΝΟ!

ΑΡΦ! ΑΡΦ!

ΑΚΚ... ΑΥΤΟΣ ΘΑΝΑΙ Ο ΣΚΥ-
ΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ! ΘΑ ΨΑΧΝΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΑΤΙΑΝΟ!

ΑΝ ΝΟΜΙΖΕΙ ΠΩΣ
ΘΑ ΜΟΥ ΤΟΝ ΠΑΡΗ
ΚΑΝΕΙ ΛΑΘΟΣ!

ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΝΩ ΝΑ
ΠΕΙΣ ΣΤΗ ΛΙ-
ΜΝΟΥΛΑ!

ΝΑΤΟΣ!
ΕΡΧΕ-
ΤΑΙ!

ΧΑ! ΧΑ! ΕΛΠΙΖΩ ΑΥ-
ΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΝΑ ΜΕ
ΧΑΨΗ!

ΑΛΛΑ Ο ΣΚΥΛΟΣ Ε-
ΚΩΣΕ ΤΟ ΣΧΟΙΝΙ...

ΓΚΡΡ!

ΟΥΛΛ! ΝΑΤΟΣ
ΠΑΛΙ!

ΑΦΟΥ ΘΕΛΕΙ ΠΟΛΕΜΟ
ΘΑ ΤΟΝ ΕΧΗ!

ΕΧΩ ΕΝΑ ΣΧΕ-
ΔΙΟ ΠΟΥ ΘΑ
ΤΟΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕ-
ΡΩΣΗ ΓΙΑ ΠΑΝ-
ΤΑ!

ΧΕ! ΧΕ! Θ' ΑΦΗΣΩ
ΤΟΝ ΦΑΪΑΝΟ ΚΑΤΩ
ΑΠ' ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΚΙ'
ΕΓΩ Θ' ΑΝΕΒΩ!...

ΣΝΙΦ!
ΣΝΙΦ!

ΑΡΦ!

ΠΑΡΕ ΕΝΑ ΔΩ-
ΡΑΚΙ... ΧΕ!...
ΧΕ!

Ζητείστε
τα απο
οδη τα περιπτερα

Είναι τα
καλλίτερα
για
οδους

**πώ πώ, πώς
κοηλάει!..**

Χρησιμοποιήστε πάντα την κόλλα ΓΙΟΥΠΙ ζελέ!
Στή Χειροτεχνία, στή Γεωγραφία, στή Φυσική,
στο σπίτι, στο παιχνίδι, στο σχολείο, ή ΥΟΥΡΙ
ζελέ σ'ας βγάζει παλληκάρι!
Ξεχωρίζει από τίς άλλες κόλλες, γιατί είναι ή
μόνη κόλλα ζελέ!

ΠΑΡΤΕ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ τῆς ΓΙΟΥΠΙ ζελέ!

Ζητήστε τό Δελτίο Διαγωνισμού ἀπό ἐκεί πού ἀγοράζετε τήν ΓΙΟΥΠΙ.

**ΓΙΟΥΠΙ ζελέ
δέν τρέχει, δέν λερώνει!**

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΙΣ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ Ν.Γ. ΤΣΟΥΝΑΚΗΣ Α.Β.Ε.Ε. ΤΗΛ.: 8034.397.